

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

PIELĪŠANA – TĀ IR PERVERSA PARĀDĪBA

Saruna ar trimdas latviešu mācītāju **Imantu Alksni**

UZMANĪBU!

Indekss: **1164**

No 1.oktobra visās Latvijas Pasta nodalās un internetā www.abone.pasts.lv ir iespējams abonēt laikrakstu “DDD” nākamajam – 2013. gadam.

Laikraksts “DDD” arī 2013. gadā iznāks divas reizes mēnesī, publicēs ziņas, pētījumus un ļoti atklātas intervijas ar sabiedrībā pazīstamām personām par vissvarīgākajiem politiskajiem, ekonomiskajiem, tiesību un kultūras jautājumiem, par attiecībām ar citām tautām un valstīm, kā arī par cilvēces turpmāko attīstību.

Šajā numurā lasiet!

KRIEVVALODĪGO NAIDA EKSTRĒMĀS IZPAUSMES

→ 2. lpp.

DP DANCO PĒC OKUPANTU STABULES

→ 2. lpp.

SOROSIEŠI “UZMET LŪPU” UN “DEMARŠĒ”

→ 3. lpp.

Roberts Klimovičs: “MĒS DZĪVOJAM DĒMONU DZĪRĒS!”

Saruna ar producentu, slēgtā radioraidījuma “Tēvijas laikmets” vadītāju **Robertu Klimoviču**

→ 5. lpp.

AR ASINS SVIEDRIEM!

Saruna ar agronomu **Andreju Lucānu**

→ 6. lpp.

NATURALIZĒTOS IR JĀIZRAIDA AR LIKUMA SPĒKU!

DDD: Tieslietu ministrs intervijā, kas publicēta mūsu avīzē, teica, ka nav likuma, lai atņemtu pilsonību tiem naturalizētajiem, kas parakstījās par krievu valodu un pilsonības piešķiršanu visiem

šāds likums nekavējoties ir jāpieņem.

DDD: Daudz vajadzīgu likumu vēl nav, bet tāpēc jau ir likumdevējs – Saeima, kas tos var pieņemt.

I.A.: Jā, un likums par pilsonības atņemšanu naturalizētajiem okupantiem, kuri klaji nostājas pret latviešu tautu un valsti, ir ļoti vajadzīgs. Okupētājvalsts pilsoņi šeit ir iebraukuši pretlikumīgi,

“Kā var samierināties ar ienaidnieku, ar okupantu, kurš nemaz nedomā aizvērties?! Tas ir tas pats, kas iesmērēt savām karātavām nāves cilpu.”

okupantiem. Jūsprāt, vai šādi pilsoņi apdraud Latviju un latviešu tautu?

Imants Alksnis: No teikti viņi apdraud! Ik uz soļa jau var pārbaudīt, kāda ir viņu patiesā attieksme pret latviešiem. Tā ir izrunāšanās, ka nav likuma, – ticu, ka nav, bet tad

tātad Latvijā dzīvo prettiesiski, tāpēc viņus pavisam mierīgi, ar likuma spēku var pārraidīt pāri robežai – uz turieni, no kurienes tie nākuši. Mums viņi ir kaitīgi.

DDD: Vai piekristat, ka valstij likumi ir jāpieņem saskaņā ar starptautiska-

jām normām un vispāriznāmo patiesību, ka okupanti ir kaitīgi?

I.A.: Protams. Likumdevējs, kuru tauta ir pilnvarojusi, tieši tāpēc arī pastāv, lai pieņemtu valsts un tautas attīstībai vajadzīgus likumus. Bet tā ir

bezatbildība un atrunāšanās, ka nav likumu. Tā jau par visu var teikt – arī noziedzības nav, jo cilvēki ir tikai pie vainas, bet vainīgo nav...

Turpinājums 4. lpp.

ABONĒ LAIKRAKSTU “DDD” SEV UN SAVIEM DRAUGIEM!

Saruna ar laikraksta “DDD” lasītāju **Austru Redeli**

DDD: Jūsu ilggadēja draudzene neslēpa prieku par jūsu dāvanu – laikraksta “DDD” abonementu. Kas jūs mudināja izvēlēties viņai tieši šādu dāvanu?

Austra Redele: Jau četrus gadus es abonēju avīzi “DDD”. Zinu, ka arī man kaimiņos dzīvojošā ģimene, kuriem agrāk devu lasīt jūsu laikrakstu, to ir abonējusi. Mana draudzene Zigrīda ar vīru Andri dzīvo laukos, un laikrakstus tur nav iespējams iegādāties.

laikraksts viņai varētu patikt. Un laikam esmu trāpījusi “desmitniekā”. Viņa tiešām tagad lasa “DDD” un telefoniski pārrunājam publicēto – apmaināmies domām un iespaidiem. Šis laikraksts viņai tik tiešām ļoti patīk.

Manuprāt, ikvienam laikraksta “DDD” lasītājam vajadzētu uzdāvināt šī laikraksta abonementu arī kādam savam draugam, paziņam, lai būtu, par ko runāt. Nav taču lietderi-

“Vēl labāk būtu, ja cilvēks, kurš ir abonējis “DDD”, padomātu, vai kādam blakus vēl nevar palīdzēt, abonējot un uzdāvinot laikraksta abonementu.”

Tā kā viņa ir patriotiski domājoša, nolēmu viņai uzdāvināt “DDD”. Tā rīkojoties, jo uzskatīju, ka šis

gi tikšanās reizēs vai patāruni trīs mēseš par sadzīvīskiem sīkumiem un ikdienas kņēņiem. Laik-

rakstā “DDD” ir tik daudz interesantu rakstu un interviju, par kurām runāt, apspriest – iespējams pat

pastrīdēties, lai viens otram izteiktu savus argumentus un uzskatus.

Turpinājums 3. lpp.

DP DANCO PĒC OKUPANTU STABULES

Steidzīte Freiberga

*LNF Ventspils
Reģionālās nodaļas
vadītāja*

Reiz, ja lasītāji atceras, Ventspils uzņēmējs Sultanovs (kurš grasiņās samierināt “sarkanos” ar leģionāriem) “lēca ārā no biksēm”, kad es uzdrošinājos viņu nokaunināt, jo viņš neprot ne vārda latviski. Sultanovs toreiz aizskrēja uz Ventspils laikrakstu “Ventas Balss” pasūdzēties par šādu manu uzdrikslēšanu, un bijušais žurnālists Imants Viksne “nolasīja man morāli” – sak, viņš (Sultanovs), nabadziņš, ticis rupji pazemots(?!), draudēja man pat ar DP.

“Taču izdabāšana un pielūgšanās okupantiem ar kaut kādu “saliedēšanos” – tas ir gluži vienkārši prefiģi. Kā var tik ļoti pazaudēt pašcienu?!”

Šoreiz Drošības policija, lai kārtējo reizi apliecinātu savu patieso “misiju” (tvarstīt “naida kurinātājus” – latviešus), trīs mērķaķu ātrumā tik tiešām metās uz Ventspili, jo kāds ventspilnieks – krievvalodīgs okupants (“Ventas Balss” raksta – krievu tautības ventspilnieks, jo vārds “krievs” viņiem liekas pārāk nesmuks...), kurš baidās izpaust savu vārdu, ir pasūdzējies, ka viņš, lūk, juties personiski aizskarts par “Ventas Balss” interneta vietnē ievietotajiem komentāriem pēc 18. februāra referendumā – kāds **Gints latvietis** starp citiem komentāriem bija pievienojis arī savu:

“Es gribu, lai... 1. Tuvākajā nākotnē pārvestu visas (!) krievu skolas uz latviešu valodas apmācību. 2. Viena gada laikā izraidīt no Latvijas tos krievus, kuri nav apguvuši trešo kategoriju latviešu valodā. 3. Visiem krievu vēlētajiem, kas referendumā parakstījis “par” krievu valodu jāmaksā sods, 1000 latu apm. 4. Aizliegt Latvijā visas krievu valodas avīzes un žurnālus. 5. Izņemt no bibliotēkas visas grāmatas krievu valodā. 6. Aizliegt Latvijā Krievijas TV kanālus. 7...”

Viņa viedokli atbalstīja arī kāds **Valdis**:

“Šim referendumam ir jābūt pirmajam solim, lai Latvija sāktu konkrēti norobežoties un atkratīties no padomju okupantiem! Nekādas integrācijas nebūs,

jo latvieši ienīst padomju okupantus. Padomju okupanti priekš latviešiem ir nekas vairāk, kā prefiģi smirdoša biomasa, kura traucē normālas sabiedrības attīstībai!”

Daudzi komentāri (daži jau dzēsti) pauda sašutumu un riebumu pret okupantiem un viņu vardarbīgo, pretlikumīgo atrašanos mūsu zemē. Acīmredzot latvieši sāk mosties arī Ventspils pusē. Gluži vai jābrīnās, ka “modrie sargsuņi” vairāk nekā pusgadu snauda... Laikam jau līdz šim vēl neviens krievvalodīgais nebija attāpies pabāzt viņiem zem deguna sūdzību par “personisku aizskārums”. Un kā gan pats sūdzmanis spēja tik ilgi sadzīvot ar tādu “sašmucētu personību”?

Ja katram par saviem vārdiem jāatbild, kā to unisonā ir “atskaņojuši” gan DP, gan pats “cietējs”, tad jājautā: kāpēc Drošības policija nesauc pie atbildības okupantus/kolonistus par to, ka viņi brutāli apsaukā latviešus un publiski splauj sejā mūsu tautai? Kāpēc par pretvalstisku

ricību neliek atbildēt šovinistiem, kas parakstās par antikonstitucionāliem referendumiem un brīvi aicina uz latviešu valodas iznīdēšanu Latvijā, tādējādi graujot valsts pamatus? Kāpēc mūsu valsts vadība un DP “neklapē ne ar ausīm”, kad latviešu tauta tiek pazemota un iznīcināta pati savā zemē? Kāpēc DP mierīgi noskatās, kad par skolotāju vēl joprojām netraucēti strādā Rīgas 40.vidusskolas skolotājs Vladislavs Rafaļskis, kurš publiski atļāviens lepoties, ka ir nelojāls Latvijas valstij? Un kāpēc krimināl-vajāšanai tiek pakļauti tikai latviešu patrioti, kuri cīnās par savu tautu un valsti, bet kolonistu “uzbraucieni” un graujošās darbības tiek aizsargātas un noklusētas? Tas taču ir [a]morāli, [ne]tiesiski un drauds valsts drošībai!

Kam ir vajadzīga tāda Drošības policija, kas aizstāv nevis pamatnāciju un valsts drošību, bet gan tās kolonistus?! Cik gan perversai ir jābūt apziņai, lai tik nejdzīgi darbotos! Par žurnālistiem vairs nav jēgas runāt – viņu likās muguras neļauj pašiem iztaisnoties un pacelt skatu uz augšu, tie var rāpot vienīgi uz ceļiem. Bet **Drošības policija – VALSTS DROŠĪBAS SIMBOLS**: ja tā pamattautai rāda vien pēcpusi un uz valsts drošību nospļaujas, tad kāda ir tās loma valstī?!

Turpinājums 7. lpp.

KRIEVVALODĪGO NAIDA EKSTRĒMĀS IZPAUSMES

Liene Apine

Pastāvīgie laikraksta “DDD” lasītāji zina, ka naidīgi noskaņotie kolonisti, taisnīguma atjaunošanas pretinieki ik pa laikam izrāda savu naidu pret laikraksta veidotājiem, dedzinot, spridzinot vai vienkārši apķēžot redakcijas biroja durvis. Visnopietnākais uzbrukums bija 2004. gada 12. marta terorakts, kad no rīta pie biroja ēkas maskās tērpti teroristi uzbruka Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam Aivaram Gardam, mēģinot viņu nogalināt un ar viegli uz-

“Salīdzinājumā ar mēģinājumu nogalināt Aivaru Gardu, neskaitāmie draudi gan internetā, gan pa tālruni, nepiedienīgi ķēpājumi uz laikraksta “DDD” biroja durvīm šķiet sīkums, tomēr nedrīkstam tos atstāt bez ievēribas.”

liesmojošu degmaisiņumu iznīcināt viņa automašīnu. Diemžēl teroristi joprojām nav notverti un, protams, nav zināmi arī tie, kuri pasūtīja šo nežēlīgo teroraktu. Policija apgalvo, ka darīts viss iespējamais, lai noziegumu atklātu, taču visticamāk patiesība atklāsies tikai tad, kad Latvijas īstenie saimnieki ne tikai teorētiski, bet arī praktiski būs latviešu tauta.

Salīdzinājumā ar mēģinājumu nogalināt Aivaru Gardu, neskaitāmie draudi gan internetā, gan pa tālruni, nepiedienīgi ķēpājumi uz laikraksta “DDD” biroja durvīm šķiet sīkums, tomēr nedrīkstam tos atstāt bez ievēribas. Tieši tādēļ, kad šā gada 27. augustā, ierodoties birojā, konstatējām, ka uz ārdurvju izkārtņem kāds gluži kā ar vistas kāju uzķēpājis nepiedienīgu zīmējumu un tajā attēlotā atšifrējumu krievu valodā, vērsāmies policijā.

Drošības apsvērumu dēļ pie laikraksta biroja durvīm ir uzstādīta videonovērošanas kamera, tādēļ mums izdevās ierakstu arhīvā atrast vainīgos. Policijai iedevām ierakstu, kurā ļoti skaidri bija saskatāmas nekulturālo puīšu sejas. Tie, kā izrādījās, bija divi firmas “A.D.I.M.”, kas nodrošina ēkas ārdurvju elektroniskās atslēgas darbību, pārstāvji. Cik gan lielam jābūt krievvalodīgo naidam, ja, pildot darba pienākumus, nekaunīgi huligāni atļāvās bojāt viņu klientu īpašumu!

17. septembrī TV5 raidījuma “Криминал +” žurnālistei izdevās sazināties ar vienu no mākslinieciski netalantīgajiem, naidīgiem ķēpātājiem, kurš atzinās, ka viņi patiešām aprakstīja laikraksta “DDD” un apgāda “Vieda” biroja

izkārtnes. 18. septembrī LNT raidījumā “Degpunktā” krievvalodīgais huligāns Jevgēņijs Rozinko apstiprināja, ka viņš apķēpāja durvis, jo esot bijis dusmīgs uz “DDD” veidotājiem, kuri, viņaprāt, laužot ēkas ārdurvis. Tas, protams, ir absurds un nepatiešs apgalvojums. Nav jau pirmā reize, kad kāds naida pilns okupants apvaino “DDD” pārstāvjus durvju laušanā. Atcerēsimies bēdīgi slave-no Furažkinu, kurš, starp citu, arī LNT ēterā paziņoja, ka Aivars Garda laužot nama ārdurvis. Par šiem vārdiem Furažkins tika **krimināli** sodīts. Vai par Furažkinu gados daudz jaunākajam Rozinko arī

Firmas “A.D.I.M.” darbinieki pie laikraksta “DDD” durvīm.
Foto no videonovērošanas kameras.

dītās Rīgas pašvaldības SIA “Rīgas namu pārvaldnieks”. Kad konstatējām, ka huligāniskie ķēpātāji ir firmas “A.D.I.M.” pārstāvji, ieskatījāmies šī uzņēmuma interneta mājas lapā un konstatējām, ka **visa** informācija ir **tikai** krievu valodā. Tā kā tas ir Valsts valodas likuma (VVC) ar sūdzību, lūdzot izvērtēt situāciju un rīkoties saskaņā ar likumu normām.

ļāva saprast, ka piemērots gandrīz bargākais likumā atļautais sods.

Jevgēņijs ar kolēģi no firmas “A.D.I.M.” gan nav vienīgie, kurus latviešu cīņa par deokupāciju un dekolonizāciju tik ļoti sarnikno, ka dusmas jāizsaka mākslinieciski nekvalitatīvos ķēpājumos. Jau vairākkārt ēku, kurā atrodas laikraksta “DDD” birojs, apraksta kāds zilās krāsas cīnītājs. Šobrīd jau no attāluma pamanāms liels uzraksts: “Apine. Gar-

ķēpājumu uz laikraksta “DDD” biroja durvīm viņam būs jāatbild. Policija gan nesaskatīja viņa rīcībā kriminālas darbības, taču administratīvais sods par sīko huligānismu, visticamāk, būs.

Jevgēņijs Rozinko gan policijai, gan televīzijas žurnālistei apgalvoja, ka neesot mēģinājis izraisīt nacionālo naidu, ka viņa rīcībai nav bijusi tāda motivācija, taču tam grūti noticēt. Līdz šim krievvalodīgie kolonisti izmanto ikvienu izdevību parādīt savu naidu pret latviešiem.

Diemžēl šis gadījums apliecināja vēl kādu jau zināmu patiesību – Rīgā valda okupantu un kolonistu patvaļa, jo ligumu ar firmu “A.D.I.M.” slēdz naturalizētā okupanta pēcteča Nila Ušakova va-

Valsts valodas centrs operatīvi reaģēja un 6. septembrī veica pārbaudi IK “A.D.I.M.”, par Valsts valodas likuma 21. panta ceturtās daļas prasību pārkāpumu administrati-

da. Muzikante. DDD”. Ja rakstītājs domā, ka laikraksta veidotājus šādi uzraksti, kuros izmantoti arī ugunskrusti un SS zīmes, satrauc vai sadusmo, tad viņš kļūdās – mēs par šā-

“Diemžēl šis gadījums apliecināja vēl kādu jau zināmu patiesību – Rīgā valda okupantu un kolonistu patvaļa, jo ligumu ar firmu “A.D.I.M.” slēdz naturalizētā okupanta pēcteča Nila Ušakova vadītās Rīgas pašvaldības SIA “Rīgas namu pārvaldnieks”.

vi sodot atbildīgo personu – individuālo komersantu Igoru Golubevu. VVC Kontroles nodaļas vadītājs Antons Kursitis diemžēl ne atklāja soda apmēru, taču

dām aktivitātēm pasmaidām. Savukārt mūsu viesi atzīst, ka tagad laikraksta biroju ir viegli atrast, jo lielais uzraksts ir viegli pamanāms.

ABONĒ LAIKRAKSTU “DDD” SEV UN SAVIEM DRAUGIEM!

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Kāpēc, jūsuprāt, cilvēki salīdzinoši tik maz interesējas un domā par šiem tautai un valstij būtiskajiem jautājumiem? Un vai jums daudz apkārt ir tādu, kas lasa “DDD” un ar kuriem par šīm lietām jūs varat runāt?

Austra Redeles: Nemāku teikt, kas par vainu. Un neesmu izvērsusi šādas sarunas plašāk apkārt. Galvenās sarunas un domu apmaiņa tagad man ir ar Zigrīdu un Liepu ģimeni, kas dzīvo man blakus. Viņi

toksni”, daudzām latviešu ģimenēm viņi deva iespēju izbraukt uz ārzemēm. Tas nebūtu noticis, ja viņi tur necinītos. Jā, viņi cīnījās vācu pusē, bet mums jau nebija savas armijas.

DDD: Šodien prezidents Bērziņš aicina abās pusēs karojošos samierināties, taču kā lai vienojas tie, kuri 16.martā prasa likvidēt okupācijas sekas, ar tiem, kuri 9.maijā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa svin Latvijas okupāciju?!

“Mani tas noteikti neatturēs abonēt gan sev, gan arī kādam draugam, jo svarīgi ir rosināt cilvēkus domāt un izprast apkārt notiekošo.”

man arvien pajautā: “Jūs vēl abonējat?” Saku: “Protams, kā citādi!”

Man ļoti patīk, ka jūs aicināt uz intervijām cilvēkus arī no Saeimas. Piemēram, ļoti patīka tieslietu ministra Bordāna paušais. Tieši intervijas ar valsts vadītājiem, sabiedrībā zināmiem cilvēkiem piesaista. Jāatzīst, ka ir gadījumi, kad pēc intervijas jūsu laikrakstā esmu mainījis domas par dažām amatpersonām.

DDD: Bet ir taču tā, ka latvieši pārāk maz domā par to, kas patiesībā notiek? Nav daudz tādu, kuri aktīvi pieprasa likvidēt okupācijas sekas.

A.R.: Jā, nevar īsti saprast, kāpēc tas ir tā – par to var vienīgi brīnīties. Ar saviem tuvākajiem cilvēkiem, mazbērniem tieši par okupācijas seku likvidēšanu man nav bijusi saruna, bet ir runāts par leģionāriem. Mazmeitai bija jāraksta domraksts, un viņa man saka: “Omamma, kā tu domā, kas bija leģionāri – upuri vai varoņi?” Es atbildēju, ka zināmā mērā upuri, bet viņi noteikti bija varoņi, jo, aizstāvēt “Kurzemes Cie-

A.R.: Manuprāt, kaut kāds izlīgums būs iespējams tikai tad, kad būs likvidētas okupācijas sekas.

Ja jāsālsidzina leģionārus ar tiem, kuri karoja krievu armijā, tad redzam būtiskas atšķirības. Pirmkārt, latviešu leģionāri, cik zinu, bija savā latviskā vidē. Otrkārt, viņi daudz nerēķinājās ar vācu virspalīdzību – tās bija kara beigas, un viņi jau domāja ar savām galvām, kamēr Sarkanarmijā karojošie bija pilnībā pakļauti cenzūrai. Mans darbabiedrs, kas bija iesaukts Sarkanajā armijā un cīnījās Volhovas purvos, stāstīja: dzirdējām, ka pretējā pusē ierakumos dzied latviešu dziesmas, ka tur ir latvieši – un mēs dziedājām līdzī. Abas pusēs dzied latviešu dziesmas, bet nākamajā rītā jāiet pret viņiem uzbrukumā. Viņi nedrīkstēja neko runāt pretī, jo tad viņus nošāva – viņiem nebija nekādas teikšanas.

DDD: Ko jūs teiktu “DDD” lasītājiem, lai iedrošinātu rīkoties līdzīgi jums?

A.R.: Vienkārši jāpaskatās – ja cilvēkam šīs domas, kas izteiktas avīzē

“DDD”, ir interesantas, tad vajag savam tuvajam cilvēkam, līdzīgi domājošajam, ieteikt vai arī uzdāvināt “DDD” abonementu, kā es to izdarīju.

DDD: Un nav taču tik dārgi – nabagāka nepalikāt?

A.R.: Nē, nē, nabagāka nepaliku! Taču galvenais – cilvēkiem tiešām būs prieks. Tā radīsies iespēja jaunām un interesantām sarunām. Kas zina, varbūt pat radīsies kāds jauns domubiedrs vai pat draugs.

DDD: Laikraksta “DDD” abonēšana nākamajā gadā būs nedaudz dārgāka.

A.R.: Tas nekas – abo-

nēsīm! Mani tas noteikti neatturēs abonēt gan sev, gan arī kādam draugam, jo svarīgi ir rosināt cilvēkus domāt un izprast apkārt notiekošo. Vēl labāk būtu, ja cilvēks, kurš ir abonējis “DDD”, padomātu, vai kādam blakus vēl nevar palīdzēt, abonējot un uzdāvinot laikraksta abonementu. Domāju, ka uzdāvināšu abonementu arī tuvējai bibliotēkai, lai laikrakstu izlasa tie, kuriem nav iespējas to abonēt.

DDD: Paldies par sirsnīgo sarunu! Vēlēsim citiem mūsu lasītājiem rīkoties līdzīgi, lai domas par dekolonizāciju un dekolonizāciju ie-nāk katrā latviešu ģimenē.

TĀ IR PAŠORGANIZĒŠANĀS!

Vēlējāties uzzināt, kā Zigrīda Irbēna vērtē savas draudzenes Austras Redeles ideju, uzdāvināt viņas ģimenei laikraksta “DDD” abonementu. Sarunā pa tālruni **Zigrīda Irbēna** teica: “Paldies par avīzi! Tā ir ļoti, ļoti vajadzīga.”

Zigrīda Irbēna: Manuprāt, “DDD” vajadzētu vairāk reklamēt, jo cilvēki laukos satiekoties gan runā par politiku, bet laikrakstu “DDD” nezina.

Man būtu lieki teikt, ka avīze “DDD” ir ļoti vajadzīga latviešiem.

Svarīgākais, ka laikraksta veidotāji gaida arī savu lasītāju atziņas un domas. Nav jau noslēpums, ka latvieši ir neaktīvi, aizbildinoties – *ko tad es, vai tad mani dzirdēs un vēlēšies uzklaut?*! Pati esmu mēģinājusi rakstīt, piemēram, “Latvijas Avīzei”, bet šķiet, ka viņi nemaz neņem vērā lasītāju rakstīto. Tādēļ prieks, ka laikraksts “DDD” uzklauša savus lasītājus un mudina ikvienu aktīvi izteikt savas domas, piedalīties laikraksta veidošanā.

Man bija patīess prieks, kad saņēmu no savas bijušās kolēģes, labas draudzenes Austras Redeles dāvanu – laikraksta “DDD” abonementu. Esmu nolēmusi rīkoties līdzīgi: uzdāvināt laikrakstu dažiem saviem draugiem. Manuprāt, tā ir lieliska dāvana. Svarīgi cilvēkiem ieteikt tā rīkoties, jo diemžēl pašiem tas neienāk prātā.

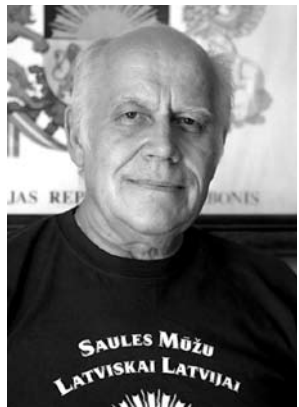
Laikraksta “DDD” abonementa dāvināšana draugiem, paziņām ir sava veida pašorganizēšanās kopējam labumam. Tas pat ir veids, kā latviešiem apvienoties – abonēt “DDD”, nevis paklausīt aicinājumiem no *pils* parakstīt “Labas gribas manifestu” vai izlīgt ar “sarkanajiem” okupantiem.

Vēlreiz saku paldies par avīzi un vēlū veiksmi tā veidotājiem un visiem lasītājiem – būsim aktīvi, dāvājot laikraksta abonementu tuvākiem un tālākiem draugiem vai paziņām.

DDD: Paldies!

Intervēja Liene Apine

SVEŠIE UN ATSTUMTIE

Lotārs Stūre

PSRS okupācijas režīmā politiski represēts nacionālās pretošanās dalībnieks, tagad dzīvo ASV

Pēdējā laikā saziņas līdzekļos uzvirmo visa ranga elites kaislības, it kā viņi esot ļoti noraizējušies par trimdiniekiem: gan tiem, kas bēguši no okupācijas armijas, gan tiem, kas kā režīmam nelojāli izsūtīti, gan tiem, kas devušies darba meklējumos, tādējādi radot tik draudošu situāciju, ka nākotnē var pietrūkt darbaspēka, utt. Ja tikai izteiktās “rūpes” nāktu no tīras sirds, bez tukšas salmu kulšanas! Jauki jau būtu, ja aizklīdušie ar atplēstām rokām tiktu gaidīti tēvu zemē un radīti latviski apstākļi.

Kad dzimtene atkal atguva nosacītu neatkarību, latviešu trimdas daļa bija sajūsmā, ka nu beidzot

“Kādēļ pastāvošajai kangaru varai ir jāmelo tautai, ka “radio cenzūra” ir visā pasaulē?

varēs atkal atgriezties brīvajā 18. novembra Latvijā. Daudzi pārstāja domāt par atgriešanos, redzot, ka nacionālās vērtības un latviešu valoda nav cieņā, un viss patriotisms noplaka. Tad varas krēslos iesēdās kažokus apgriezušie komunistu vadoņi, čekisti, kas vēl vairāk noplicināja latviešu valodu un nacionālās vērtības, pārveidojot tās par “internacionālām”. Toties svešā, nelikumīgi iepludinātā, naidīgā okupantu varza sāka prasīt

sev kungu tiesības. Tiem tika dāvināta Latvijas pilsonība, un tas radīja neizprati un apjukumu, daudzi trimdinieki kārtoja kofepus, lai dotos atpakaļ uz veco mītnes zemi.

Vai tagad kaut kas tiešām ir mainījies uz labo pusi un vai valsts sagaidīs savas noklīdušās avis ar atplēstām rokām? Kāda vispār ir valsts patiesā attieksme pret savu tautu ārpus Latvijas?

Turpinājums 7. lpp.

SOROSIEŠI “UZMET LŪPU” UN “DEMARŠĒ”

1.oktobrī prese mazliet “uzvārijās”, jo, kā raksta portāls “Diena.lv”, “vairākas nevalstiskās organizācijas un eksperti pārtraukuši dalību Saeimas deputāta Imanta Parādnieka (VL-TB/LNNK) vadītajā darba grupā *Par valsts atbalsta programmu krīzes grūtniecības gadījumos, aizsargājot nedzimuša bērna tiesības uz dzīvību*”. Izrādās, no darba grupas izstājušās tādas odiozas, Džordža Sorosa atbalstītas organizācijas kā **“Papardes zieds”**, **“Providus”**, “Resursu centrs sievietēm **“Mar-ta”**”, “Križu un konsultāciju centrs **“Skalbes”**” un daži t.s. eksperti.

Portāls “Diena.lv” raksta: “Nevalstisko organizāciju pārstāvji un eksperti, kas pārtrauca dalību darba grupā uzskata, ka nav iespējama konstruktīva līdzdalība procesā. Viņi ir secinājuši, ka I. Parādnieka rīcība ir vērsta uz būtisku sieviešu tiesību ierobežošanu, rosinot grozījumus Seksuālās un reproduktīvās veselības likumā un Bērnu tiesību aizsardzības likumā. [...] Viņuprāt, šāda rīcība pakļauj nopietnam riskam sieviešu tiesības patstāvīgi pieņemt lēmumus par savu rīcību,” un “Papardes zieds” valdes priekšsēdētāja Iveta Ķelle piebilst: “Saeimas uzdevums ir domāt, kāda veida diskusijas ir pieļaujamas parlamentā, un vai ir pieņemama radikālu viedokļu uzspiešana darba grupai, neņemot vērā ne Veselības, ne Labklājības ministrijas viedokli, ne Pasaules Veselības organizācijas praksi – viss tika virzīts pa vienu ieietu taciņu.”

Sorosiešu dusmu iemesls ir gauži neētisks – Imanta Parādnieka vadītā darba grupa strādā pie likumu grozījumiem ar mērķi ierobežot abortus un pārliecināt sabiedrību par to kaitīgumu, bet aizgājušās organizācijas šādu cīņu par dzīvības saglabāšanu dēvē par “radikālu viedokļu uzspiešanu”. Tik tiešām, tumsa arī elektrisko spuldzīti uzskata par radikālu...

Lai noskaidrotu patiesību, uzaicinājām Imantu Parādnieku uz sarunu.

NĀVES IDEOLOGI ATBALSTA ABORTUS

Saruna ar Saeimas Demogrāfijas lietu apakškomisijas vadītāju Imantu Parādnieku

Imants Parādnieks:

Ir cilvēki, kas izvēlas konstruktīvu darbu, un tādi, kas izvēlas destruktīvu rīcību. Ļoti pārsteidz, ka šie ir izvēlējušies otro variantu pēc daudzām darba grupas sēdēm, kurās darbs noritēja konstruktīvi, kaut arī bija ļoti atšķirīgi viedokļi. Tagadējie aizgājēji ir bijuši mazākumā un nav spējuši pieņemt vairākuma viedokli – šie “lielie cīnītāji par demokrātiju” ir klaji ignorējuši vairākuma uzskatus, kas viņiem nav pieņemami, paziņojot, ka tie ir “nepareizi”, un vērtējot savus ekspertus augstāk par citiem.

Visas sēdes ir ierakstītas, protokolētas, un lēmumiem, kas pieņemti ar vairākuma atbalstu, pievienots arī mazākuma viedoklis. Tāpēc šo organizāciju gaušanās ir pavisam nepamatota – patiesībā viņi aizgāja tāpēc, ka nespēja uzspiest savu viedokli pārējiem darba grupas locekļiem.

Absolūti melīgi ir viņu paziņojumi par reliģisko uzskatu uzspiešanu. Patiesībā taču tieši viņi cenšas

uzspiest savus uzskatus! Turklāt tas ir aicinājums diskriminēt cilvēkus pēc reliģiskās pārliecības. Tomēr par to nav jābrīnās, jo šīs organizācijas ir gana agresīvas, tās lielākoties pārstāv “nāves ideoloģiju”, vēlas paplašināt ģimenes jēdzienu – kā pašas to ir paudušas, ģimene rodas nevis no savienības starp vīrieti un sievieti, bet esot iespējami arī “citi varianti”... Mani nepārsteidz, ka tad, kad viņu iespējas ietekmēt procesus kļūst minimālas, tiek rīkoti “demarši”, lai pievērstu sev uzmanību, un nekaunīgi melots.

DDD: Vai šīs organizācijas atbalsta abortus?

Turpinājums 7. lpp.

SVEŠIE UN ATSTUMTIE

Turpinājums no 3. lpp.

Galvenais, kas interesē trimdiniekus, ir visa veida informācija no tēvu zemes. Taču tikai informācija pa radio tiek saņemta brīvi, jo pastāvošā vara to netraucē ar “zāģiem”, kā okupācijā traucēja “Amerikas balsi”, RBE, BBC, DW... Laikam jau būtu kauns un pazemojuši kangaru varturiem, ja tie tik atklāti nīstu savas tautas daļu svešumā, ja pat to aizliegtu.

Agrāk internetā varēja redzēt arī Latvijas televīziju, taču pagājušajā gadā pastāvošais režīms to liedza. Tagad ekrānu rotā uzraksts “Nav skatāms jūsu valstī” vai “Skatāms tikai Latvijā”.

Bija pat kuriozs gadījums, kad uz manu e-pastu “Lattelecom” atsūtīja piedāvājumu par savu televīzijas apraidi, kur kopā ar Latvijas TV ir savienoti nevajadzīgi ārzemju draņķi. Kad ieslēdzu, lai paskatītos, uz ekrāna parādījās uzraksts “Skatāms tikai Latvijas teritorijā”. Tātad arī par naudu nevar saņemt informāciju no tēvu zemes!

“Vai pastāvošajam 4. maija režīmam ir svarīgi, lai trimdas latviešiem būtu kāda tuvība un saikne ar dzimteni? Nē, lai viņi asimilējās, jo režīma prioritāte ir “integrēt” “mīļotos” okupantus...”

Biju ļoti neapmierināts par naida un strausa politiku, kas valda dzimtenē un vērsta pret savu svešumā izkļūdušo tautas daļu, liedzot tai integrēties un rast tuvāku saikni ar tēvu zemi. Turpretim gandrīz ar varu spiež “integrēties” piektās kolonnas kolonistus, kurus, pārkāpjot Ženēvas konvenciju, okupācijas režīms nelikumīgi iepludināja Latvijā, lai pārkrieivotu latvju tautu. Šai svešajai piespiedu “integrācijai” tiek tērēti lieli valsts līdzekļi. Kādreiz pat bija integrācijas ministrs, bet tagad šo uzdevumu veic citi ministri darba apvienošanas kārtībā. Visi aizmirst tikai vienu: lai kā vilku barotu, tas vienmēr uz mežu skatīsies!

Vai pastāvošajam 4. maija režīmam ir svarīgi, lai trimdas latviešiem būtu kāda tuvība un saikne ar dzimteni? Nē, lai viņi asimilējās, jo režīma prioritāte ir “integrēt” “mīļotos” okupantus, kas, visu mūžu dzīvojot Latvijā, negrib pat pateikt vārdu “labdien”, “paldies”, bet atcērt: “Govoriķe po ruski!”. Suns spalvu gan met, bet ne dabu!!!

Starp citu, pat okupācijas režīms vēlējas, lai trimdai būtu kontakts ar okupēto Latviju, jo bija speciāla radio programma “Dzintarkrasts” un laikraksts “Dzimtenes Balss”...

Nezinu, kas būtu noticis ar mums, kas tikusi tiesāti Augstākās tiesas politiskajos farsos, ja nebūtu trimdas? Bez trimdas kontakta atbalsta, pārraidot “Amerikas balss” un “Brīvās Eiropas” raidstacijās paziņojumus, būtu grūti arī sapulcināt 1987.gada 17.jūnija gājienu pie Brīvības pieminekļa. Par visu tika informēta prese, radio ārpus “dzelzs priekškara” un tika rīkotas atbalsta demonstrācijas, trimdas latviešu daļai esot kopā ar tautu Latvijā. Tagad varneši var uzspļaut trimdai...

Latvijā notiek divainas lietas – par radio klausīšanos uzliek pat 500 Ls sodu, un tas liekas kā murgains sapnis. Okupācijā tieši radio klausīšanos popularizēja, uzstādot retranslācijas tiklus, pat uz ielām bija skaļruņi. Tiesa, “Amerikas balsi”, “Brīvo Eiropu” un citas raidstacijas gan slāpēja ar “zāģi”. Tagad tiek izplatīti meli, ka visā pasaulē nedrīkstot brīvi klausīties radio. Piemēram, ASV, Kanā-

dā, Amerikas kontinentā Austrālijā, Āfrikā, Āzijā nevienu nesoda par radio klausīšanos sabiedriskā vietā, jo tas nav aizliegts, un visur tas skan brīvi, tāpat TV. Kādēļ pastāvošajai kangaru varai ir jāmeld tautai, ka “radio cenzūra” ir visā pasaulē?

Nobeigumā arī par trimdas divainībām, kurai piepeši sagriežies Latvijas pilsonību. Bija laiks, kad varēja pieteikties, bet viņi, tāpat kā židi uz īpašumiem, to nogulēja. Vai Latvijas pilsonība tagad dos kādu labumu?

Vienlaicīgi ar dubultpilsonības normām tika arī noteikts, ka jaunpiedzimušo kolonistu bērniem, kuriem naidis pret Latviju un latviešiem, šķiet, ieaudzina mātes pienā, tagad pat dāvinās pilsonību! Satrauc arī tas, ka 4. maija kosmopolītu varturi liedz pasē ierakstīt svētumu – savu tautību “Latvietis”, ar ko mēs ļoti lepojamies, saņemot pirmās Latvijas pases. Mūsu pirmās pases ir īpašas, jo to rotā ieraksts “18. novembris”, šā datuma nav nevienā citā Latvijas pasē!!! Tās bija par brīvu – kā dāvana ciņai par Latvijas brīvību. Tagad, kad liedz ierakstīt “Latvietis” un pases tiek uzspiestas tiem, kas nīst Latviju, ir pat vēlēšanas atteikties no tādām svešām pasēm un pilsonībām...

PIELĪŠANA – TĀ IR PERVERSA PARĀDĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Drusciņ pietuvināti vainai...

Imants Alksnis: (smejas) Jā, neviļus gadījušies tur tuvumā. Lūk, tā arī mūsu valoda un domāšana tiek samaitāta.

GRĒKU NEDRĪKST AKCEPTĒT

DDD: Kā jūs jūtaties, kad iebruca Latvijā – vai sajūtat, kāda te ir vide?

Imants Alksnis: Smaiga ir sajūta, it sevišķi Rīgā – šeit pārāk dominē krievu valoda un tie augstprātīgie, piedodiet, okupantu “purni”, nelaipnība, bet patiesā kultūra ir iznīcināta. Te ir padomju cilvēka paražas, uzvedība, ko var manīt ik uz soļa. Taču ļoti burvīgi ir Latvijas lauki, Latvijas daba un lauku cilvēki. Lielā atšķirība.

DDD: Latvija nesastāv tikai no laukiem, bet arī no pilsētām, tāpēc lauciniekiem būtu jānāk palīgā pilsētniekiem veikt dekolonizāciju – tās nepieciešamība ir jāsaprot ikvienam latvietim.

I.A.: Piekritu. Laucinieki ir pārāk mierīgi, neuzņēmīgi, arī noguruši no lauku darbiem. Tikai tad, ja dzīvošana kļūs pavisam grūta, viņi būs gatavi ņemt mēslu dakšas un iet

ceptēts, un grēks tiek izdailots. Tā nedrīkst! Taču pats grēcinieks ir jāmīl – tas ir kristīgi un cilvēciski.

DDD: Ko tas nozīmē – mīlēt grēcinieku?

I.A.: Tas nozīmē – viņam palīdzēt, mēģināt viņu atgriezt uz pareizā ceļa, cik vien tas ir iespējams. Bet, ja viņš nav ietekmējams pozitīvā virzienā un taisa lielu postu, tad viņš ir jāizolē.

DDD: Vai šāda izolēšana nav naidis?

I.A.: Tas nav naidis, jo tā viņam pašam un cilvēcei ir labāk.

DDD: Vienu gadu pederastus un lesbietes, kas dižojās ar savu neprātu, nomētāja ar mēsliem. Vai tā nav naida paušana pret šiem grēciniekiem?

I.A.: Kad man par to kāds pirmoreiz pastāstīja ar lielu sašutumu sejā, es, liekas, viņam uzreiz neko neatbildeju, bet, atceros, pie sevis nodomāju, ka tas taču simboliski ir tik precīzi, jo viņiem meta virsū to, ar ko viņi nodarbojas, ko viņi visvairāk mīl...

DDD: Tā jau ir – mēslu kultišana pederastiem šķiet ļoti patīkama.

I.A.: Nu, kā tad (smejas)! Bet mācītāji nedrīkstēja uztraukties un viņus aizstāvēt, jo tas bija pareizi. Svētajos Rakstos pausts, ka tādus, kas lepojas ar savu grēku, ir jānomētā

“Kā mācītājam man ir diezgan bēdīgi skatīties uz to, kas notiek baznīcā. Tik tiešām, arī velna kalpi ir ielavījušies baznīcā un pievil tautu.”

tītīrī laukā tos razbainiekus, kas sasēdušies valsts priekšgalā.

DDD: Jā, redzot, ka tauta vēl nesaceļas, jāsecina, ka latviešiem iet pārāk labi... Šī ir mūsu tautas lielākā problēma – mums trūkst nācīgas domāšanas, apziņas, ka, ja manai tautai ir grūti, tad tas skar arī mani personīgi.

I.A.: Toties, ja kādam latvietim ir labi, tad kāds cits latvietis viņu noskau- dis. Diemžēl šāda īpašība mums ir.

DDD: Gandrīz neviens mācītājs, arī arhibīskaps Jānis Vanags, necinās pret ļaunumu. Okupantu klātbūtne taču ir ļaunums – kā jums šķiet?

I.A.: Jā, tas ir ļaunums.

DDD: Vai tiešām kristietim nav jācinās pret ļaunumu, bet ir tikai jāmīl, kā to apgalvo daudzi mācītāji? Vai šādu mīlestību – samierināšanos ar ļaunumu – mums māca Kristus?

I.A.: Nē, pret ļaunumu ir aktīvi jācinās, arī pret grēku, jo grēku nedrīkst akceptēt, kā tas notiek tajos...

DDD: ...pederastu gājienos?

I.A.: Jā, pederastu gājienos ļaunums tiek ak-

ar akmeņiem, tomēr mūsdienās tas būtu cietsirdīgi, bet viņiem tika pavisam miksta matērija...

Piedodiet, godīgam cilvēkam ir grūti runāt par šīm lietām. Taču kristieša pienākums ir vērsties pret katru pederastu propagandu un plātīšanos ielās, godīgu cilvēku traucēšanu. Slikti ir tas, ko viņi dara, bet viņu guļamistabās list nevajadzētu. Taču, ja viņi plātās un lielās ar savu grēku, to nedrīkst pieļaut.

DDD: Bet viņi grēko, un Dievs to redz – arī guļamistabās...

I.A.: Dievs redz visas nekrietnības.

DDD: Kāda būtu pareizā attieksme – ko nozīmē neienīst pederastu vai lesbieti?

I.A.: Tas nozīmē mēģināt viņu atgriezt uz normāla ceļa – tā būtu istā mīlestība.

DDD: Bet varbūt piedot viņam un pieņemt viņu tādu, kāds viņš ir?

I.A.: Nē, nekādā gadījumā! Tā jau nebūtu mīlestība, bet gan par samaitāšanu viņam un sev pašam. Ja tādus pieņems, tad viņi kļūs vēl uzbāzīgāki un kritīs vēl zemāk. Mēs jau redzam, kā tas notiek – tā nav mīlestība,

Imants Alksnis ar kundzi

tā ir antimīlestība! Un šis stulbais apzīmējums “seksuālā orientācija” – viņiem tā nav seksuāla, bet ir antiseksuāla orientācija. Tās nav dzimumattiecības.

DDD: Tā ir perversija.

I.A.: Jā, perversija – skaidri un gaiši. Mums mēģina iestāstīt, ka tā esot brīva izvēle – muļķības! Cilvēkus tāda perversija gluži vienkārši samaitā un degradē. Turklāt homoseksuālisma atzīšana un propaganda ir ista sabotāža pret tautas pastāvēšanu. Nekas no viņiem nevar rasties un neradīsies...

DDD: Ja nu vienīgi smirdoņa – gan fiziska, gan garīga.

I.A.: Jā, liels troksnis un smaka – nekā cita tur nav. Bet sabiedriski viņi uzdarbojas –presē par viņiem raksta gluži kā ar mīkstiem cimdkiem. Tā ir grēka veicināšana! To vajadzēja aizliegt, un to var aizliegt. Lai viņus nedaudzina, piemēram, sabiedriskā televīzija un radio. Es brīnos, ka viņus atbalsta daudzas sievietes, piedēvē viņiem vajāto lomu.

Starp citu, interesanti, ka savos praidos Rietumvalstīs homoseksuālisti iet kopā ar visādiem logu daudzītājiem, mašīnu dedzinātājiem u.tml. – ar haosu radītājiem. Respektīvi, tiek darīts viss iespējams, lai sabiedrībai kaitētu un to degradētu.

MŪSU AUGSTĀKAIS TIESNESIS

DDD: Tātad mīlestībai ir jābūt saprātīgai – tādai, kas veicina labo, nevis auklējas ar ļaunumu un izvirtību?

Imants Alksnis: Jā, tik tiešām. Bet ar šo jēdzienu “mīlestība” tagad notiek tād lietās, ka nereti viss tiek apgriezts pilnīgi otrādi. Piemēram, nesēnā samierināšana (ne jau prezidents to izdomāja) – noziedznieki nemaz nenožēlo savus grēkus, savus nodarījumus, un tādiem lai vēl spiež roku!

DDD: Un tā saucamais “Labas gribas manifests”,

kuru radīja mācītājs Juris Rubenis?

I.A.: Tur visa baznīca ir pārāk iesaistījusies...

DDD: Tieši tā. Kā jūs to vērtējat, vai tas ir pareizi?

I.A.: Nepareizi. Es to ļoti negatīvi vērtēju. Kā var samierināties ar ienaidnieku, ar okupantu, kurš nemaz nedomā aizvērties?! Tas ir tas pats, kas iesmērēt savām karātāvām nāves cilpu.

DDD: Jūs taču piekřitat, ka kristīgajai baznīcai – mācītājiem un draudzes locekļiem, pirmkārt, ir jābūt taisnīgiem, ja viņi patiešām seko Kristus Mācībai?

I.A.: Protams. Taisnīgums – tas ir Augstākais Tiesnesis, kas mūs tiesās par mūsu darbiem.

DDD: Bet, vai Latvijas baznīcas aizstāv taisnīgumu, ja samierinās ar okupantu klātbūtni?

I.A.: Nē. Ar netaisnību nekādā gadījumā nedrīkst samierināties. Tos, kas ir nomaldījušies, jāmēģina griezt uz pareizā ceļa, bet nekādā ziņā ar viņiem nevar samierināties – sist uz pleca un iet kopā.

Esmu aprunājies ar mūsu vecajiem leģionāriem, kurus Valsts prezidents mudina samierināt ar sarkanarmiešiem, viņi saka: “Tā tik vēl trūka, tas nenotiks! Ar šiem “brāļiem” – kāda samierināšanās?!” Un galu galā, Latvijā ienākdami, “sarkanie” taču redzēja, kas notiek visapkārt, viņi nebija ar aizsietām acīm, tomēr cinījās par sarkanās okupācijas atgriešanos, kas bija vēl drausmīgāka par pirmo.

DDD: Mieru var slēgt tikai tad, kad ir atjaunots taisnīgums. Šobrīd, kamēr okupanti vēl joprojām brādā mūsu zemi, samierināšanās ir amorāla.

I.A.: Diemžēl šādu izpratni un nepieciešamos darbus no tagadējiem varasvīriem nav ko gaidīt – viņi visi, gandrīz simtprocentīgi, ir bijušie kompartijas vai vismaz komjau-natnes funkcionāri. Gars, ar kādu viņi te valda, ir tas pats. Un tas jau nav Svētais Gars!

Turpinājums 8. lpp.

Roberts Klimovičs: “MĒS DZĪVOJAM DĒMONU DZĪRĒS!”

Saruna ar producentu, slēgtā radioraidījuma “Tēvijas laikmets” vadītāju **Robertu Klimoviču**

Turpinājums no iepriekšējā numura

VIENTOT VAR TIKAI CĒLA IDEJA

DDD: *Eduards Berklavs ir piemērs, ka ideja – cēla ideja un vispārības labums – ir vissvarīgākais noteikums. Viņš teica, ka bez deokupācijas un dekolonizācijas nekas labs nebūs. Jebkurai partijai ir jāapvienojas tieši ap šo ideju; neatkarīgi no tā, kādā baznīcā tu ej, kādu partiju tu pārstāvi, latviešiem ir vajadzīga vienota taisnīguma atjaunošanas ideja.*

Roberts Klimovičs: Domāju, ka vienīgā partija latviešiem varētu būt aizsargi. Tai vajadzētu būt organizācijai ar stingru kārtību, subordināciju un cēlu ideju. Tai, protams, ir vajadzīgs spēcīgs cilvēks, kas dažās dienās te visu spētu sakārtot.

DDD: *Tad tiem, kuri tur stājas, ir jābūt arī vēlmei veikt deokupāciju, dekolonizāciju – atjaunot taisnīgumu!*

R.K.: Zinī, naidā un dusmās arī nekas nesanāks. Naidis ir viena no trim indēm, kas mums traucē – traucē domāt, gandrīz paralizē...

DDD: *Bet Gandijs rakstīja: “Ja nebūtu citas izvēles kā starp glēvulību un varmācību, es izvēlētos varmācību. Es izkopju kļusu vīrišķību – mirt bez nonāvēšanas. Bet, ja kādam nav drosmes, tad es labāk gribu, lai viņš izkopj sevi kā māklu nonāvēt un tikt nonāvētam, nekā apkaunojoši bēgt no briesmām. Jo tas, kas bēg, veic varmācību domās: viņš bēg tāpēc, ka viņam trūkst vīrišķības nonāvējot pašam tikt nonāvētam. Tūkstošreiz labāk es riskēju pieļaut varmācību, nekā veselās tautas apkauņojošu glēvulību.”*

R.K.: Un vēl ir teikts, ka svētīgais piedod kaut kādas nesvarīgas lietas, bet

“Kultūra ir pārvērtusies par popkorna gremokli, valoda klibo, grāmatu lasīšana vairs nav modē.

par nopietnām lietām viņa dusmas ir svētas. Gandija ideja, starp citu, ir ļoti, ļoti dzīvotspējīga, tā jau tikusi pierādīta.

Ko mums darīt? Mums gluži vienkārši nav jāsadarbojas ar režīmu, jo mēs to barojam. Nedrīkst taisīt kaut kādas partijas un iet uz vēlēšanām, ja tas ir šovs. Ja mēs apzināties un saprotam, ka tas ir leļļu teātris, tad, ejot uz vēlēšanām, mēs visi pārkam biļetes, tas nozīmē, ka mēs maksā-

jam naudu tam teātrim, atdodam savu enerģiju un vēl to uzturam. Iedomājies, ja vienu dienu neviens neaizietu uz vēlēšanām – tur nebūtu kvoruma. Un tad būtu pārmaiņas!

DDD: *Mēs jau visu laiku uz to aicinām, bet cilvēkiem liekas, ka aizejot viņi kaut ko dara – ja viņi paliks malā, tad tur ievēlēs kaut kādus...*

R.K.: Bet, vai ir labāk, ka visu izlaupa, dara pāri mums un sašķel mūsu pašu bāleliņi?! Mēs varam nebarot režīmu un nostāties pret varu, lai izbeigtu to kārtību, ka vieni smel sili, un tauta iznīkst. Sabiedrību pārņēmis pamiērs, remdenums, un nekādas pārmaiņas nenotiek. **Pateikšu godīgi: esmu nolēmis maksimāli nesadarboties ar režīmu.** Man saka: “Vai tad tu nestaiģā pa ielu, nelieto ceļus un internetu, – sadarbojies taču.” Nu, ja tā ir sadarbības, tad, protams, es sadarbojos. Bet plašākā mērā – ļoti daudzi uzņēmumus pārceļ uz citurieni, piemēram, uz Igauniju vai citām administratīvām teritorijām, citi aizbrauc projām. Principā tas ir tas, ko cilvēki dara.

PĀRMAIŅAS NĀK AR ASINĪM

DDD: *Cilvēkiem, kuri brauc projām, vajadzētu sadūšoties un palikt, lai palīdzētu, nevis pateikt: jūs sakārtojiet, un tad mēs atgriezīsimies. Kāpēc mums jākārt, bet viņi mierīgi aizbrauc?! Mēs cīnāmies, bet tāds pasaka: man kredīts un kas vēl, jābrauc prom. Bet kāpēc? Aizejam kopā, tēlaini izsakoties, “sādodam pa muti” tiem, kas to pelnījuši, un dzīvojam Latvijā tā, lai mums visiem ir labi.*

Roberts Klimovičs: Principā tas ir tas, ko grieķi tagad izdarīja, un viņi acimredzot būs pirmie, kas

tiks ārā no tās organizācijas, no tā kopējā katla, kurš baro tikai konkrētu grupu. Grieķi tā izdarīja, un mēs varam redzēt, kas notika. Vairumā gadījumu vēsturē pierāda, ka bez bruņotām sadursmēm kaut kādas lielas pārmaiņas nav notikušas. Saprotu arī, ka mēs esam tādu kopēju globālu procesu ietvaros, un mums ir sava loma, tāpat kā sava loma ir krievi, židiem, ebrejiem, jeņķiem – visiem ir sava loma.

Manuprāt, vienīgais, kā mēs varam mainīt savu

likteni, ir, pašiem kļūstot citādiem, pievēršoties garīgai izaugsmei, garīgai sfērai. Tā maina ļoti daudz. Varam arī lūgt Dievu par cilvēkiem, kuri ir pie varas – tas ir ārkārtīgi liels spēks. Saku to no personiskās pieredzes, nevis tāpēc, ka būtu to kaut kur izlasījis vai dzirdējis no kāda sludinātāja. Manuprāt, tieši garīgā dimensija, vertikāle ir tā, kas latviešiem ļoti pietrūkst.

Mēs dzīvojam dēmonu dzīrēs. Latvija ir vieta, kur dēmoni ir paradīze – pārzinu, kādi budžeti, kādas naudas ir alkohola tirgotājiem, redzu kas notiek ielās, nojaušu kāds ir sekss biznesā. Ar sava dēla skolas direktoru satiekoties, runājām par to, kas notiek skolās. Nevaru iedomāties, kā tur var mācīties puikas, ja apkārt grozās meitenes ar plikiem dibieniem un vēderiem. Mūsu sabiedrība jau ir tik slimā, tik pagrimusi – ko mēs vēl vairāk varam gribēt?! Naudas vara un pagrimums – tie, protams, iet līdzās.

DDD: *Apzināti degradē, lai kādā brīdī pakļautu...*

R.K.: Un kultūra ir pārvērtusies par popkorna gremokli, valoda klibo, grāmatu lasīšana vairs nav modē. Ja salīdzina Ulmaņa laiku paaudzi – tos latviešus ar mūsdienu latviešiem – it kā esam vien tauta, bet pilnīgi atšķirīga. Tas nozīmē, ka pārmaiņas ir ārkārtīgi lielas.

Gribu teikt, ka esmu pilnīgi pārliecināts, ka šī ir dabiska kopējā procesa sastāvdaļa, kurā kaut kas ies bojā, kaut kas sadegs. Taču jāatceras, ka viss, kas mūs nenogalina, padara mūs stiprākus.

INFORMĀCIJA – VISSPĒCĪGĀKAIS IEROCIS

DDD: *Daži droši vien jautās: ja jau viss tā nobruks, sabruks, tad kādēļ cīnīties, kādēļ izdot laikrakstu, kādēļ veidot nacionālas radio pārraides?*

Roberts Klimovičs: Informācijas nesēja loma ir ļoti svarīga. Valdošais pagrimums, pirmkārt, ir nodrošināts ar informatīvo lauku. Informācija cilvēkus kodē, ko daži sauc par zombēšanu. Tā darbojas ar bailēm, spiežot uz kaisles, iekāres, alkātības un skopuma “pogām”. Taču kādā brīdī cilvēks tomēr sāk domāt: kāpēc man dzīvēt tā neiet?! Tad viņš sāk aizdomāties par dzīves likumiem, par Kosmosa Likumiem, kuri vienmēr darbojas.

Vērtējot Latvijas attīstību pēdējo gadu laikā, īpaši garīgās, emocionālās, tikumības sfērās, kuras faktiski, ir galvenās, un pat nerunājot par pārti-

cību, jūtu, ir kļuvis tikai sliktāk. Latviešu skaits arī ir samazinājies. Esam tik daudz zaudējuši, ka pat karš nav nesis tik lielus zaudējumus. Un tad cilvēks sāk domāt: varbūt tomēr kaut kas nav pareizi šajā mehānismā, nav tā, kā to skaidro daudzie mēdiji un izglītības sistēma? Un te ir vajadzīgi cilvēki, kuri šo posmu jau ir izgājuši un to saprot, – tādi, kas nesēž zem informācijas filtra.

Domāju, ka kādā brīdī ikviens sev jautā, kāda ir dzīves jēga. Atceros, man šis jautājums radās septiņu astoņu gadu vecumā. Kad cilvēks sāk meklēt, jābūt kādam, kurš var atbildēt. Tāpat ir jāsaprot, ka visam, kas notiek mūsu dzīvēs, ar mūsu tautu, ir kādi pašu radīti cēloņi. Okupantiem – cilvēkiem, kuri te palikuši okupācijas rezultātā tāpēc, ka mēs akceptējām viņu atrašanos šeit, – un **pašiem lat-**

“Manuprāt, tieši garīgā dimensija, vertikāle ir tā, kas latviešiem ļoti pietrūkst.”

viešiem, kuri piedalās vēlēšanās, ir jāsaprot, ka viņi piedalās rūpīgi izplānotā nelietīgā shēmā. Mūsu uzdevums ir viņiem skaidrot nevis sekas, bet cēloņus. Dievs ir Absolūts un Mūžīgs, un Cēloņu un Seku Likums ir nemainīgs. Mūsu uzdevums ir šos cēloņus argu-

mentēti un saprotamā veidā izskaidrot cilvēkiem.

Visgrūtāk ir runāt ar mūsdienu studentiem – viņi pat neiesaistās disku-

ka tu esi gluži vienkārši no tvaicenes iznācis, gvelz brīnumus un slimas fantāzijas, un ar tevi nav ko runāt. Tā ir prāta disfunkcija, jo prāts saprot tikai to, ko zina, vai to, kur tam ir pieredze. Bet, ja cilvēks no mazotnes ir mācīts pēc mūsdienu izglītības programmas un sistēmas, tad viņa prāts ir piesātināts ar šabloniem, kurus ir ārkārtīgi grūti mainīt. Taču kādā brīdī cilvēki tomēr secina, ka paši nesaprot, kāpēc buksē. Sabiedrība buksē un grimst, dodot jaudu virzienam nevis uz priekšu, augšup, bet arvien zemāk.

Turpinājums būs...

Intervēja Liene Apine

LIKUMĪGI ATBRĪVOSIM SAVU ZEMI!

Jo dziļāk mežā, jo vairāk malkas, jo ilgāk dzīvojam, jo trakākas lietas piedzīvojam. “Latvijas Avīzē” (16.08.12.) izlasīju frāzi: “Sāksies latviešu un krievu bērnu apmaiņa.” Jājautā, vai tie cilvēki, kuri pieņēmuši tik absurdu lēmumu, ar galvu draudzējas? Laikam gan ne. Kaut ko tādu var izdomāt tikai jukušais vai necilvēks. Vai ar zupas karoti vajadzētu viņu galvas saliet apjēgu, ka okupantu atvases mums nav jāauklē, jāaudzina un jāmaca viņiem “sobačij jazik”, bet kopā ar viņu senčiem (vecajiem okupantiem) likumīgi jāizraida no Latvijas uz Omsku, Tomsu utt., līdz pat Vladivostokai – uz viņu pašu zemi, lai beidzot ar likuma spēku atbrīvotu Latviju no šīm padomju laika “pabirām”?

Jau tūlīt pēc neatkarības atgūšanas vajadzēja slēgt visas okupantu mācību iestādes – ja vēlas, lai apmeklē valsts valodas skolas. Latvijas pilsonību drīkst piešķirt tikai tiem cittautiešiem, kuri apzinās reālo situāciju (savu statusu Latvijā), ļoti labi prot latviešu valodu un ir gatavi palīdzēt latviešu tautai atjaunot taisnīgumu savā zemē.

Rozālija
*Ventspilī
barikāžu dalībniece*

P.S. Ierosinu visiem lasītājiem nokopēt šādu aicinājumu krievu valodā un izplatīt visur, kur apgrozās okupanti, – es daru to regulāri:

**ОККУПАНТЫ, МИГРАНТЫ,
ВСЕ “ОТХОДЫ” БЫВШЕГО СССР!
ХВАТИТ ЗАСОРЯТЬ НАШУ ЛАТВИЮ!
ПО БЫСТРОМУ ДОМОЙ!!!**

R.

AR ASINS SVIEDRIEM!

Saruna ar agronomu **Andreju Lucānu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

LATVIJAS NĀKOTNE IR KOOPERĀCIJĀ

DDD: *Ja kāds protestē, ka ar pieciem hektāriem nav iespējama saimniecības attīstība, tad būtu jāveido kooperatīvi. Vai piekrītat?*

Andrejs Lucāns: Mana ideja uz tā arī balstās – atdzīvināt laukus un veicināt sadarbību. Labklājības ministre Ilze Viņķele ierosināja maksāt ceļošanas palāstus tiem, kuri vēlēsies strādāt tuvāk attīstības centriem. Mans priekšlikums ir par 180 grādiem pretējā virzienā – cilvēkiem ir jāpārceļas nevis no

atpalikušajiem centriem uz attīstītajiem, bet no attīstītiem uz atpalikušiem. Varētu uztaistīt kādu pilot-projektu, piemēram, kaut vai tepat, Burtniekos, taču nepieciešama valsts ieinteresētība, atsaucība un atbalsts. Manuprāt, man izdotos pierādīt, ka mana ideja ir dzīvot spējīga, ka īsā laikā atgrieztos dzīvība, savu darbību paplašinātu skola un vecā pienotava. Protams, vajadzīgs reāls

cik neveiksmīgi bijuši pašvaldību mēģinājumi bezdarbniekus iesaistīt lauku darbos, lai viņi paši ar savām rokām sagādātu sev iztiku. Cilvēki negrib strādāt, viņi tikai blāuj: dodiet mums naudu, ko jūs mūs verdzināt!

A.L.: Redziet, mans sapnis ar tādiem absolūti nemaz nesaistās – tādi viņi ir, un lielākā daļa arī paliks. Viktors Igo arī norādīja, ka darbs ir ieradums, kuru viegli atnest, bet grūti atjaunot. Bet lieki viņi mums nav – tie, kuri saimniekos, paņems kādu cilvēku pie sevis: malku pazāgēt, parakt, paravēt kaut ko, grāvjos krūmus izcirst, vārdu sakot, atradīs darbu.

“Aicinu latviešus nepārdot savu zemi svešiem ļaudīm. Netirgojiet, ja jums piesola kādu latu vairāk – iznomājiet un pieturiet!

Katrā saimniecībā ir tādi palīgdarbi, kuros kādam cilvēkam varētu uzticēt. Viņš pastrādātu, par to viņam samaksātu, pabarotu viņu. Nevar visu laiku tikai barot, pretim neko neprasot. Ja cilvēks nespēj ar darbu nopelnīt tik, cik nepieciešams, viņam var palīdzēt, bet slinkus atbalstīt nevajag. Tas nozīmē, ka katrā pašvaldībā jābūt taisnīgai un godprātīgai pieejai, kur visu var izvērtēt, jābūt arī psihologiem ar praktisku pieredzi.

Taču mans piedāvātais projekts neattiecas uz cilvēkiem, par kuriem tikko runājām. Manuprāt, piedāvājums saņemti zemi, lai izveidotu saimniecību, attīstītu ražošanu, ne tikai atrisinās ekonomiskās, bet arī demogrāfiskās problēmas – latviešiem dzims vairāk bērnu.

NEZAUDĒT NACIONĀLO PAŠAPZIŅU UN IDENTITĀTI!

DDD: *Jūs taču piekritisiet, ka jūsu ideja realizēties tikai tad, ja latvieši būs likvidējuši okupācijas sekas un atkal kļūs par īstiem saimniekiem savā zemē.*

Andrejs Lucāns: Jā, okupācijas seku likvidēšana sākas ar lietu saukšanu īstajos vārdos – nepilsoņi nav nekas cits kā okupanti un kolonisti, kas atrodas Latvijā, pārkāpjot starptautisko likumu normas.

DDD: *Jūs mums reiz uzrakstījāt, ka esat vilies nacionālajos politīķos, konkrēti “Visu Latvijai!-TB/LNNK”. Ja tas tā ir, tad ko jūs no viņiem gaidījāt un kāpēc, jūsuprāt, viņi nepiepilda latviešu nacionālo ideju?*

A.L.: Acīmredzot mūsu vēlmes ir lielākas par iespējām. Es pats nāku no

“Visu Latvijai!” – stāvēju pie tās šūpuļa. Ļaunu prātu ne uz vienu neturu. Apzinots, ka jaunie var mani nesaprast. Tikai ar laiku un pieredzi rodas sapratne. Arī man pašam.

Es izstājos, jo man nepatika statūtu labojumi, par kuriem es nekā nezināju. Varētu jau norakstīt uz to, ka man slikti ar dzirdi – varbūt neesmu dzirdējis, ka kādā sanāksmē par to tika runāts. Arī spēcīgu kadru piesaiste manā nepacietībā likās ļoti nepietiekama. Man šķita divaini, ka tiek atstumti vecākie un vairāk pieredzējuši biedri, piemēram, Visvaldis Lācis, lai arī viņš vienmēr atbalstīja un turpina atbalstīt “VL!”.

Vienu gan gribu teikt

dības pienākumu. Varbūt kādreiz arī vajag paklusēt. Bet tas, ka viņi paklusē, no malas varbūt izskatās kā nepadarīts darbs, kā glēvulība u.tml. Tajā pašā laikā kopsummā, domāju, ka viņi ir bijuši nacionāli atbildīgi un iet soli pa soli pareizā virzienā.

DDD: *Varbūt šo sarunu beigsim ar vēlējumu cilvēkiem atgūt savu nacionālo pašapziņu, lai beidzot spētu likvidēt okupācijas sekas un kļūt par patiesiem saimniekiem savā zemē?*

A.L.: Jā. Vecie – kādi viņi ir, tādi ir, diez vai viņi var pārveidoties, daudzi psihologi to apšaubā. Tas, kur mēs šodien esam, galvenokārt ir šo veco nopelns. Jau no pirmās neatkarības atjaunošanas dienas lietas bija jāsauc īstajos vārdos. Taču no padomju sistēmas nākušie to nespēja, jo bija audzināti divkosībā: solīt, bet nepildīt, melus dēvēt par patiesību un otrādi, melnu par baltu un otrādi, šovinismu par internacionālismu, nacionālismu par nacismu un fašismu, noziedzīgu rīcību par cilvēktiesībām u.tml. Šie cilvēki vairumā veidoja gan Augstāko Padomi, gan visas Saeimas, ieskaitot 10. un daļēji pat 11. Tādēļ 20 gadu laikā esam viena no ekonomiski vairāk atpalikušām ES valstīm. Šie ļaudis pieņēma likumus, kas nodrošināja valsts izzagšanu, pieļāva “Bankas Baltija” un Latvijas Krājbankas afēras, pieņēma zemes pārdošanas ārzemniekiem aizsardzības likumu, kas neaizsargā. Viņi gan pieņēma “Deklarāciju par Latvijas palikušajiem”, taču to nerealizēja, tā vietā atdāvināja Abreni ar sešiem pagastiem Krievijai bez tautas akcepta, nodrošināja Latvijā palikušajiem kolonistiem neadekvātus naturalizācijas noteikumus, kā rezultātā tērējam miljonus viņu organizētajos referendumos par okupācijas mērķu sasniegšanu demokrātijas un cilvēktiesību aizsegā. Laukos ir pamesti ciemi, tukšas un brūkošas viensētas, kuras apdzīvo viens vai daži pensionāri, bezdarbs, likvidētas skolas, pasaulē aizklidusi lauku jaunatne, degradēta daba un kultūrvidē, dezorientēta lauksaimniecība, miglā tita nākotne...

LAUKSAIMNIECĪBA – SAIMNIEKOŠANA UN DZĪVESVEIDS

Andrejs Lucāns: No beigumā uzrunāšu jaunos latviešus, kuri brauc uz ārzemēm. Interneta vietnē www.tautasforums.lv izlasiet manu piedāvājumu par piec-hektārniekiem – brīvzemniekiem. Kritizējiet, argumentējiet, kur un kas jums nepatīk, aiciniet mani, mēģināšu atspēkot! Ja jūs pierādīsiet savu, es, protams, pieņemšu. Gal-

venais mērķis ir viens: atgriezt jaunus cilvēkus laukos.

Vecākiem, skolotājiem, likumdevējiem un valsts vadītājiem novēlu audzināt jauno paaudzi tā, lai latvieši paliktu savā zemē, nevis maizi bez garozas meklētu svešumā. Protams, grūti ar slapju pieri strādāt no rīta līdz vakaram, bet toties zinu, cik milzīgs gandarījums būs šiem jaunajiem cilvēkiem, kad būs kaut kas pašu rokām radīts.

Aicinu latviešus nepārdot savu zemi svešiem ļaudīm. Netirgojiet, ja jums piesola kādu latu vairāk – iznomājiet un pieturiet! Tiem, kuri te runā, ka labāk lieli ārzemnieku lauki, nekā krūmi, es teikšu: labāk, lai aug krūmi, bet lai tā ir mūsu zeme, nevis rapsis un skaisti kviešu lauki, kas pieder nezin kam! Nāks laiks, kad Saeimā un valsts vadībā būs nacionāli pašapzinīgas personības, tad krūmus pārvērtīsim šķeldā un no jauna iekopsim tīrumus, būsīm saglabājuši saimnieka statusu savā zemē.

Taču, ja vienā brīdī kaut kādiem antonoviem no Krievijas piederēs vairāk nekā puse mūsu zemes, ko tad teiksim?! Mūsu zemes jautājumi vienreiz ir jānokārto – jāpaceļ Saeimas, valsts vadītāju un tautas apspriešanas līmenī, kam būtu jānodrošina latviešu tautas tiesības uz savu zemi.

Vienpusējo vērību un atbalstu veltīsim zemnieku ģimeņu saimniecību attīstībai, kas nevar būt stabila bez kooperācijas no pamatproduktu ražošanas līdz to pārstrādei un tirdzniecībai; arī kazas īpašnieks ir tiesīgs izslaukt piena litru realizēt par adekvātu samaksu. Tas motivēs strādāt gribošos turētājus pie savas zemes un nemeklēt laimi pasaulē.

Pārorientēsim lauksaimniecību no bezatbildīgā modeļa “lauksaimniecība kā bizness” uz atbildīgo modeli “lauksaimniecība kā saimniekošana un dzīvesveids”.

Iepriekš minētie trūkumi lielā mērā saistīti ar nelikvidētajām okupācijas sekām. Tās var novērst, likvidējot cēloņus. Un, kā izrādās, cēloņi ir apslēpti mūsu nepietiekamajā nacionālajā pašapziņā – gan tautas, gan tautas ievēloto likumdevēju līmenī.

DDD: *Kad latvieši, tā teikt, ar asins sviedriem būs izjutuši un iekopuši savu zemi, tad tik viegli arī neatdos, tad nebūs tādi deputāti, kas nobalso par Abrenes atdošanu, tad nebūs tādi, kas nobalso par zemes pārdošanu ārzemniekiem un tamlīdzīgi, jo būs sajutuši, ko maksā sava zeme, sava tauta un sava valsts.*

A.L.: Pareizi. Vienoti celsim Latviju!

DDD: *Tā ir. Paldies!*

Intervēja Liene Apine

VĒSTULE

“DDD” IR GARĪGĀ MAIZE!

Cien. laikraksta “DDD” redakcija!

Par jūsu avīzi uzzināju nejausi, gaidot rindā pasta nodalā, pārlasīdams tur izliktos laikrakstus. Tajā laikā bija grūti šo avīzi brīvi iegādāties – arī šodien tas pats. Vienīgā iespēja bija abonēt. Un tādā kārtā es abonēju “DDD” jau kopš 2003.gada jūlija un dodu lasīt arī citiem, kuri par to vēl nezina. Joprojām daudzi nezina, ka tāda avīze ir. Taču daudzi no tiem, kas zina, vai nu vienaldzības, skopuma vai pazemības bailēs neabonē, bet lūr internetā... Man tas atgādina lūrēšanu pa atslēgas caurumu vai kulaka turēšanu kabatā. Un, protams, sava glēvuma pierādīšanu – ja neabonē.

Pēc manām domām, tas, kurš sevi uzskata par latvieti un patriotu, abonēs “DDD”, piesakot sevi kā “DDD” atbalstītāju, kas savukārt veicinās avīzes tirāžas palielināšanos, lai tā pārsniegtu pat citu avīžu tirāžas, tādējādi parādot, ka Latvieši tiešām sāk atmosties.

Mana vēlme būtu, lai katrā Latvieša ģimenē “DDD” būtu uz galda kā garīgā maize.

Vajadzētu tādu uzsaukumu vai aicinājumu publicēt katrā avīzes numurā, kas uzmundrinātu un veicinātu vienaldzīgos, skopos, glēvos sasparoties un pierādīt, ka ir tomēr vēl Latvieši Latvijā.

Bet okupanti ir pilnīgi atšķirīgi un sveši Latviešu tautai. Bez deokupācijas nekas labs nebūs.

Vēlu panākumus cīņā par taisnību!

Ticu pilnīgi uzvarai!

Koniņš

SOROSIEŠI “UZMET LŪPU” UN “DEMARŠĒ”

NĀVES IDEOLOGI ATBALSTA ABORTUS

Turpinājums no 3. lpp.

Imants Parādnieks: Ilustrācijai es varu citēt kāda šo organizāciju eksperta teikto radio ēterā: “Mums ir lielskops piemērs *tādā un tādā* valstī, kur abortus var veikt arī līdz 24. grūtniecības nedēļai.” Tātad, nevis kā pie mums, Latvijā, līdz 12. nedēļai, kad tam ir medicīniskas indikācijas, bet krietni vēl vēlāk... Un tas izskan kā “lielskops piemērs” – to es citēju precīzi! Tas nozīmē, ka šāda veida manipulācija, kas ir saistīta ar dzīvības iznīcināšanu, tiek nosaukta par “lielskops piemēru”, ja to var veikt ilgstošākā periodā... Starp citu, medicīniski ir konstatēts, ka auglis ir fiziski

taču sievietei ir nepieciešama vēl cita palīdzība: psihologa atbalsts, sociālā darbinieka konsultācijas par iespējām saņemt pabalstu no pašvaldības un valsts pēc bērna piedzimšanas, varbūt kādreiz ir vajadzīga arī juridiskā palīdzība, ja bērna tēvs, piemēram, ir atteicies no savas atbildības par gaidāmo bērnu, u.tml. Varbūt, ka, piemēram, nepilngadīgai sievietei, kuru vecāki padzen no mājām grūtniecības dēļ, būtu varētu padzīvot “audžuģimenē”, kas par viņu parūpēsies līdz bērna piedzimšanai, un pēc tam jaunā māmiņa novērtēs, vai audzinās bērniņu pati vai ļaus adoptēt.

Foto no Rīgas centrā notiekošās akcijas “Par dzīvību”
Foto: www.pardzivu.lv

trīs dienas, kuras, starp citu, pat ginekologi neievēro kādos 20 procentos gadījumā, kā to konstatēja Veselības aizsardzības inspekcija.

Mani pārsteidz, ka starp tām, kas demonstratīvi aizgāja no darba grupas, ir organizācijas, kas it kā iestājas par sieviešu tiesībām. Taču es ne reizi neesmu manījis, ka tās rūpētos par to sieviešu tiesībām, kuras pēc aborta saka: “Ja man pirms tam būtu pateikuši, ka tam būs tādas sekas, es nekad to nebūtu darījis!”...

Vērojama ir arī pavisam melīga informācija par likuma grozījumiem, paziņojot, ka nedzimuša bērna dzīvības aizsardzība no ieņemšanas brīža nozīmē abortu aizliegumu. Bet tā tas tomēr nav – vēlos uzsvērt, ka darba grupa nestrādā pie abortu aizliegšanas, jo ar aizliegumiem mēs situāciju neuzlabosim. Esmu jau paudis, ka nākotnē abortiem kā parādībai ir jābūt kā kaut kam nepieņemamam, nevis aizliegtam. Tāpēc mēs darba grupā arī vienojamies, ka skolās no pirmajām klasēm ir nepieciešama pārdomāta ģimenes mācība, kurā ietverta veselības mācība, dzīvesziņa, sociālās zinības, ētika utt., pret ko, starp citu, arī iebilda šīs organizācijas, jo esot vajadzīga tikai ve-

selības mācība, citādi esot jādiskutē par to, kas ir ģimene...

DDD: Kā šis “demaršs” ietekmēs darba grupas darbu?

I.P.: Darba grupa savu darbu ir pabeigusi un iepazīstinās ar pieņemtajiem lēmumiem Demogrāfijas lietu apakškomisijā, un tiks lemts, kurus priekšlikumus virzīt tālāk uz citām komisijām izskatīšanai.

Lai mūsu tautai būtu nākotne, ir jāaizsargā arī nedzimušo bērnu tiesības. Par to nevar novēlēt atbildību tikai uz sievietēm – arī valstij ir jāuzņemas kādas konkrētas funkcijas, lai palīdzētu bērniem piedzimt. Zīmīgi ir Eiropas Cilvēktiesību tiesas jurista Jura Rudevska vārdi šajā sakarā: “Mēs, kas šeit spriežam, esam izdzīvojušie!” Viņš saka: “Lai iestātos pret abortiem, nemaz nav jātic Dievam: arī ateists vai agnostikārs ar sev dabiski piemītošajām racionālajām spējām var saprast, ka nedzimuša cilvēka dzīvības iznīcināšana ir amorāla.” Tik tiešām – mūsu vecāki mūsu dzīvības nosargāja. Un kurš gan cits parūpēsies par tiem, kas vēl nav dzimuši, ja ne mēs – tie, kas esam izdzīvojuši...

*Intervēja
Līga Muzikante*

DP DANCO PĒC OKUPANTU STABULES

Turpinājums no 2. lpp.

Mēs, latvieši, atbildam un atbildēsim par saviem vārdiem un rīcību – sakām (un nebeigsim teikt), ka kolonisti ir parazīti mūsu zemē, un no tiem ir jāatbrīvojas, lai glābtu latviešu tautas dzīvību, kultūru un attīstības iespēju. Esam teikuši un teiksim, ka tie, kas parakstījušies par krievu valodu, jau paši ir apliecinājuši savu nelojaltāti Latvijas valstij un ir izraidāmi no Latvijas. Un tā nav naida kurināšana, bet likumīgas rūpes par valsts drošību un saimniektautas tiesībām savā zemē. Taču izdabāšana un pielūgšanās okupantiem ar kaut kādu “saliēšanās” – tas ir gluži vienkārši pretīgi. Kā var tik ļoti pazaudēt pašcieņu?!

Ikviens valsts aizstāvis savu tautu un cenšas atbrīvoties no okupantiem un kolonistiem – ja Latvijas valsts vadītājiem un drošības struktūrām šī vienkāršā patiesība ir vienaldzīga, tad, šķiet, mūsu valsts ir “godam” nopelnījusi Gine-sa rekordu, jo šeit aizstāvis nevis pamatnāciju, bet kolonistus.

Drošības policija kā “mierinājumu” šim “cietējam” – ventspilniekam ir sniegusi cerību, ka “*lieta nonāks līdz pozitīvam iznākumam*”. Vai šis “pozitīvais” iznākums ir kolonista pacelšana uz pjedestāla, bet pamatnācijas pārstāvja pienākums laizīt viņa zābakus?

Tas ir amorāli, pretīgi, bet fakts!

Lūk, daži komentāri no interneta vietnes *www.ventasbalss.lv* pēc ziņas par jaunajām Drošības policijas aktivitātēm:

Grand Total:

Īsāk sakot – ko es gribēju pateikt: tas pats “valodas referendums” principā bija naidu kurinošs – nekāds citus komentārus pie rakstiem nemaz nevarēja gaidīt! Tāpēc, pirmkārt, Drošības policijai jāmeklē un jāsoda tos, kas kaut ko tādu organizēja, otrkārt,

tos, kas kaut ko tādu pielāva (varas struktūras). [...]

Māte:

Mans bērns dzīvoja kopmītnēs kopā ar krievu. Tas, ko viņš stāstīja par šī krieva attieksmi pret Latviju, bija tik riebīgs, ka bieži teicu, lai tālāk nestāsta, nepatikami klausīties. Rādīja man krieva kompānijas bildes 9.maijā pie uzvaras pieminekļa. Izskatījās, ka šie jaunie cilvēki tiešām ir ko uzvarējuši. Ko? Tā kā lai tik drošībnieki strādā visos virzienos, tur ir plašs darba lauks.

***:

Es neesmu naida kurinātājs, bet, kad palasa krievu portālus, tur gan ir naidis pret latviešiem, ka lai nu! Latvietis pasaka, ka grib runāt latviski savā etniskajā dzimtenē, tad izrādās, tā ir naida kurināšana! Kur nu vēl tālāk! Viens krievs juties aizskarts, bet kā lai mēs jūtamies?

Susuris:

Bet kāpēc nekur nemeklē naida cēlājus, kas nepārtraukti aplamā visus latviešus par fašistiem, draud ar Sibīriju, draud ar nošaušanu, apsmej mūsu valodu, izsmej mūsu vēsturi, izsmej mūsu svētkus, izsmej mūs pašus. Nepārtraukti. KĀPĒC???

Bulldogs100:

Tā jau ir, latvieši par krieviem neko sliktu teikt nevar (jo tā ir naida kurināšana), bet krievi var nolikt visu un visus (tā skaitās integrācija).

...:

Tikai neaizmirsīsim, ka mēs esam savā dzimtenē, savā tēvu zemē ar visu no tā izrietošo. Un nav mums jāklānās un jāizdabā, un nav arī mute jātur ciet, kad dzirdam totālas nekauņības. Paklausieties TV5 Mamikina raidījumus...

Pajoliņiem no DP:

[...] Nodarbojaties ar nacistu *lindermanu* viesizrādes izpēti. Ar kādu naidu viņi iet pret latviešiem.

VĒSTULE

KĀ LABĀK DZĪVOT?

Lasu savu iecienīto avīzi “DDD” jau kopš 2007.gada. Saprotu, ka Latvijas valsts ekonomisko neatkarību var gūt, tikai samazinot no Krievijas iesūtīto okupantu skaitu.

Var izsaukt lozungus, risināt diplomātiski tukšas sarunas, izteikt dažādas vēlmes utt. – tas neko nedos. Pašreiz, kad EŠ valda diplomātiskas nesaskaņas, ASV un Krievija koķetē ar ekonomiskām attiecībām, Austrumzemēs un Dienvidzemēs ir saspīlētas militāras attiecības, tādai mazai zemei kā Latvija tiek pievērsta neliela uzmanība. Šādos apstākļos Latvijas vadībai ir jābūt aktīvai, pārdomātai rīcībai. Neder tukša spriedelēšana, nepiepildāmi solījumi.

Kāpēc ir tik netaisnīgs lauksaimniecības atbalsts Latvijas zemniekiem, ka jābrauc ar traktoru pēc taisnības uz Briseli (vairākas reizes kā Briseles zemniekiem)?

Atsaucību guva arī demagoģiskais aicinājums balsot

par tiem, kas pie varas jau bijuši – viņi protot strādāt. Bet būtu ievērots vismaz tikumības bauslis “Tev nebūs zagt”, tad Latvijas valsts būtu turīga un neatkarīga.

Latvijā esmu nodzīvojis jau 81 gadu un no savas bērības atceros, ka apkārt dzīvoja krievi, žīdi, poļi un citas sīkas tautiņas, bet asu sadzīves konfliktu nebija. Cilvēkam ir jāsaglabā saimnieka apziņa savā zemē! Tas dod pašcieņu, pašapziņu, pašlepnumu. Lai valsts sekmiņi attīstītos, ir svarīgi, lai tās vadībā konkrētajā nozarē būtu zinoši un talantīgi cilvēki – arī savas zemes patrioti.

Pasaulē sāksies labāka dzīve, ja beigsies gan reliģiskie, gan ekonomiskie kari. Šie kari pilda baņķieru maku un pazemina iedzīvotāju dzīves līmeni.

Dievs, dod prātu un samazini mantkārības tieksmi mūsu Latvijas valdībai!

Agris S.

VĒSTULE

Cien. DDD redakcija!

Uzskatu, ka robežsarga Vilciņa aiziešana ir tikai un vienīgi nerealizētās deokupācijas, dekolonizācijas, debolešvizācijas sekas. Joprojām esam okupēti, joprojām okupantu zābaks bradā pa mūsu mīļo zemi. Kā rokās tad ir kontrabanda, kuru apkārt cenšas robežsargi? Okupantu! Vēl nesen tirgū dzirdēju: “Sigareti, vodočka...” Tagad vārdi mainīti, un tirgū es dzirdu: “Ja seičas, žģi zģes...”

Visapkārt redzu, kādā labklājībā dzīvo iekļidēņi no “varenplašās”. Vienu stāvu augstāk kāda iekļidene dzīvo viena pati 2-istabu dzīvokli kopš 1984. gada. Visu dzīvi viņa strādāja par medmāsu un tagad ir pensijā. Šī pensionāre šogad trīs mēnešus taisīja tik varenu kapitālo remontu – sita, lauza, kala, urba, slīpēja, vilēja, klapēja, ka pārējiem traucēja dzīvot lielā trokšņa dēļ. Turpretī latviešu pensionāram visu vasaru bija smagi un cītīgi jāstrādā, lai sagādātu sev pārtiku ziemai. Jāizaudzē kartupeļi, saknes, dārzeņi un vēl par šo darbu jāsamaksā 59,91 latu liels zemes nodoklis...

G. Bērziņa, Latviešu pensionāre

JAUNA GRĀMATA

Viljams Vokers Atkinsons

“ATMIŅA: KĀ TO ATTĪSTĪT,
TRENĒT UN IZMANTOT”

mēr ietekmē mūs. Pateicoties savām vakardienas domām, vārdiem un rīcībai, pateicoties tam, ko redzējām un dzirdējām, mēs šodien esam tādi, nevis citādi.”

Atmiņa ir mūsu psihiskās izziņas sistēma, kas nodrošina informācijas iegaumēšanu, saglabāšanu, aktualizēšanu un aizmiršanu. Tā dod iespēju uzkrāt un izmantot pieredzi, ir viena no cilvēka personības un individualitātes veidošanās nosacījumiem. Taču daudzi cilvēki nereti sūdzas, ka viņiem ir slikta atmiņa, tāpēc V.V. Atkinsons šajā grāmatā stāsta par to, kas darāms, lai mēs savu atmiņu uzlabotu. Viņš sniedz vingrinājumus arī redzes un dzirdes atmiņas attīstīšanai.

“Mūsu zināšanas par kādu objektu parasti aprobežojas ar to, ka mēs atceramies šo objektu. Tātad ikviena cilvēka zināšanas ir atkarīgas no viņa atmiņas. Bet, tā kā atmiņa ir atkarīga no uzmanības, tad varam secināt, ka atmiņa ir zināšanu primārais faktors. Cilvēks, kas attīstījis savu uzmanību, tiks atalgots par to. Iemācieties vienlaikus darīt tikai vienu darbu, taču paveikt to vislabākajā veidā. Koncentrējot savu uzmanību un interesi uz vienu objektu, mēs strādāsim ar patiku un gūsim panākumus. Mēs uzzināsim visu, kas par šo jautājumu ir jāzina.”

Jaunā apgādā “Vieda” izdotā grāmata “Atmiņa: kā to attīstīt, trenēt un izmantot” būs ļoti noderīga ikvienam lasītājam, jo uzmanības un intereses pilnveidošana dod apbrīnojamus rezultātus atmiņas trenēšanai, un katrs var apgūt šo mākslu tā, ka būs pārsteigts pats un pārsteigti visi apkārtējie cilvēki.

UZMANĪBU!

Mainījies

Latvijas Nacionālās frontes

(Reģ.Nr. 40008033014)

bankas konts:

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2012Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: LĪGA MUZIKANTE

Redaktors vietniece: LIENE APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019

tāl./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.FRONTE.LV

E-pasts: DDD@FRONTE.LV

Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2PIELĪŠANA –
TĀ IR PERVERSA PARĀDĪBA

Turpinājums no 4. lpp.

Imants Alksnis: Patiesībā tādas absurdas izlīgšanas, pielīšanas u.tml. – tās ir no velna. Ļaunumu var apzīmēt dažādi, daudziem ir bail no vārda “velns” – to dzirdot, viņi satrūkstas, bīstoties, ka tūlīt atnāks kāds briesmonis ar ragiem vai āža galvu, vai vistas kāju un viņu nomocīs. Bet ļaunie gari kļūst par pasauli un lielā mērā mūsdienās dominē pār cilvēku prātiem.

DDD: Visbīstamākie velni ir tie, kuri ielien tavā svētākajā vietā, tavā svētnīcā, izlikdamies par labajiem, un novirza no pareizā ceļa?

I.A.: Jā, izlikšanās un meli ir viņu ieroči.

...UN VELNS
TIKAI BERZĒ
ROKAS

DDD: Kristus sacīja jūdaiem – farizejiem un rakstu mācītājiem: “Jūs esat no sava tēva – velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārbas. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādam, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs. Bet man jūs neticat, tāpēc ka es runāju patiesību.” (Jāņa evaņģēlijs 8:44–45). Vai baznīckungi Latvijā nesaprot, kur meklēt patiesību un taisnīgumu, vai arī pavisam apzināti sagroza cilvēkiem prātus, neatverot acis un neaicinot pretoties ļaunumam? Tad jau sanāk, ka viņi seko velnam?

I.A.: Viņi, man liekas, ir labas gribas, bet pievilkti – domā, ka tā ir kristīgi, pareizi un labi.

DDD: Sanāk, ka pašiem mācītājiem, kuriem draudze uzticas kā patiesības zinātājiem, viss ir sagriezies ačgārnī – gan galva, gan sirds...

I.A.: Daudziem sirsnīgas ir mikstas, bet pret ko?...

DDD: Pret to pašu velnu – pret netaisnību un meliem. Būtībā tā ir ļoti liela traģēdija.

I.A.: Tā ir. Rets cienģtēvs baznīcā uzstājas par šīm lietām, un tas ir jocīgi. Galu galā Luteram bija pat

soda sprediķi – ko gan viņš visu nebija nosodījis: kā tur rikojās, tā tam nebūs būt! Bet Luterā baznīcā mūsdienās kļuvusi tāda miksta, miksta – piekāpjas pat tad, kad musulmaņi nāk teikt, ka nedrīkst baznīcas zvanus zvanīt, lai netraucētu viņu mieru... Kā mācītājam man ir diezgan bēdīgi skatīties uz to, kas notiek baznīcā. Tik tiešām, arī velna kalpi ir ielavījušies baznīcā un pievil tautu.

DDD: Kad Rīgā tika atklāta sinagoga, svinīgajā brīdī tur sēdēja arhibīskaps Vanags, metropolīts Aleksandrs un citas Latvijas kristīgās baznīcas augstākās amatpersonas. Kaut arī jūdaisms Kristu noliedz un nenozēlo Viņa piesīšanu krustā, kristiešu mācītāji godina jūdaisus?

I.A.: Jā, tā diemžēl ir bēdīga parādība. Visi, pat garīdznieki, viņiem pieļien. Naudas ietekme vien tā nav, vairāk gan tāds kā “laika gars”. Pielīšana ir perversa, un velns tikai berzē rokas. Bet kā to lai cīgi izskaidrot – es nezinu. Tas, ka židiem pieder kapitāls, ir skaidrs...

DDD: Teiksim precīzāk – cionistiem.

I.A.: Protams. Starp citu, cionisti godīgi pauž, ka grib dzīvot Izraēlā.

DDD: Jā, bet viņi noklusē, ka vēlas, lai Izraēla būtu pa visu pasauli.

I.A.: Tas ir galamērķis. Cionisti paši ir karojoši nacionālisti – par Izraēlu viņi stāv un krīt, bet citus nacionālistus aprej, jo citām tautām tādi nedrīkst būt.

DDD: Nu, ja. Citādi viņiem tā vispasaules Izraēla nav uzceļama...

I.A.: Sīkstās tautiņas pretojas – spārdās pretī.

NEDRĪKSTAM
BŪT KĀ LUPATAS

DDD: Reliģija – tas ir katra cilvēka personīgi izvēlēts ceļš pie Dieva, un šī izvēle, tāpat kā brīvā gribā, ir svēta. Tāpēc, kā jūs vērtējat, ka t.s. kristīgajā pasaulē tiek publicētas Muhameda karikatūras – vai tas ir kristīgi, cienīgi, labi?

I.A.: Nē, tas nav pareizi. Vajadzēja būt kaut kādai pietātei un mēra izjūtai. Nedrīkst nīrgāties, ķēzīt otra cilvēka ticību. Lieta vēl tāda, ka kristiešiem virsū var kraut visādu zaimošanu – viņi neko, bet, tikko pret musulmani, tā liķi rodas. Musulmaņiem ir asums.

DDD: Viņi aizstāv savas vērtības. Žēl, ka kristieši atļauj zaimot savus svētnumus.

I.A.: Jā, nesaceļas pret to – nav pat kārtīga raksta presē.

DDD: Tomēr es neticu, ka musulmaņi zaimo Kristus.

I.A.: Nē, Kristus viņiem ir lielākais pravietis līdz Muhamedam.

DDD: Nu, lūk, islāmā Viņš ir svēts. Problēma jau ir tā, ka zaimo otras ticības pravieti – tas ir totāls kultūras trūkums, maigi izsakoties.

I.A.: Protams. Tādiem nav pat nekādas sirds izglītības. Bet tieši sirds izglītības mūsdienās trūkst vairumam cilvēku. Visi pielūdz Mamonu un tam kalpo. Žēl, ka mūsu saruna iznāk tik negatīva.

DDD: Vai esat domājis, kāda būtu iezja no šīs mūsdienu aplamās situācijas?

I.A.: Manuprāt, ir jānotiek kaut kādam lielam pagriezienam, jo ar mūsu pašu cilvēciskajiem spēciem maz ko mainīsim. Taču tas, ko varētu un vajadzētu darīt, ir mums, latviešiem, tikt galā ar okupantiem – padarīt viņu ikdienu tādu, lai viņi Latvijā nejostos tik ērti. Tad arī labprātīgi tie lasītos prom. Tagad viņiem ar atplestām rokām gādā visādas privilēģijas – pavalstniecību uzdāvina, latviešu valodu māca par brīvu un tamlīdzīgi. Un vēl lūdzas: nāciet, nāciet pie mums! Bet, ja viņi visi iegūtu pavalstniecību, tad Latvijai un latviešiem būtu beigas.

Taisnība ir Aivaram Gedroicam, ka tas tikai par ļaunu nāktu, ja visi

Septembrī mācītājs Imants Alksnis svinēja lielu dzīves jubileju. Sirsnīgi sveicam jubilāru un novēlam neizsīkstošu gara degsmi un izturību visās cīņās!

“DDD” redakcija

okupanti samācītos latviešu valodu un varētu dabūt pavalstniecību. Tomēr no otras puses, iekams mēs vēl nevaram viņus padzīt uz viņu īstajām mājām, tikmēr viņiem dzīve šeit ir jāpadara pēc iespējas neērtāka, un tam derēs arī latviešu valoda – ja viņš nerunā valsts valodā, tad ir sods. Okupantiem būtu jājūt latviešu spiediens visās ikdienišķajās lietās, bet tā tas nav, un viņi te jūtas daudz labāk nekā Krievijā, arī materiālo apstākļu dēļ. Krievvalodīgajā vidē, īpaši Rīgā, viņi dzīvo, cepuri kuldami.

Ši būs ilga un grūta cīņa. Visaktīvākie, kuri cīnās, esat vienīgi jūs.

DDD: Paldies! Taču uzvara būtu tuvāka, ja ne tikai mēs un jūs, bet visi latvieši darītu to, kas jādara. Neviena pasaules valsts pat neiebilstu, ka mēs atbrīvojam savu zemi no okupantiem – latvieši tā grib, un viss. Un arī šeit baznīcas loma būtu ļoti liela, ja baznīca beidzot aicinātu tautu uz brīvības cīņu.

I.A.: Tieši tā. Mēs, latvieši, nedrīkstam būt kā lupatas, tāpēc vispirms ir jāaudzina tauta.

DDD: Un katram ir jāsāk ar sevi, nevis jāgaida, kad kaimiņš labosies.

I.A.: Jāsaprot, ka integrācija patiesībā nozīmē latviešu tautas dezintegrāciju – tas ir pavisam skaidrs!

DDD: Pastāv spēki, kas ir ieinteresēti, lai sagrozītu jēdzienus, lai būtu dažādas okupantu, pederastu, lesbiešu aizstāvju kustības, jo tā tiek degradētas cilvēku apziņas.

I.A.: Es laikam reizēm izsakos tā, kā mācītājs nedrīkstētu, bet kādreiz man tiešām gribas visu to varzu...

DDD: Jūs var saprast. Pats Kristus ar pletni padzina tirgoņus!

I.A.: Tieši tā.Intervēja
Līga Muzikante

VĒSTULE

KĀ ZIRŅI PRET SIENU...

Iekšējas nepieciešamības, bažu, sašutuma un naivuma dēļ 20 gadu laikā valsts iestādēm esmu nosūtījis desmitiem iesniegumu – priekšlikumus, ierosinājumus, pārdomas. Saņēmu it kā atbildes – ar proporciju viens pret pieci...

Lūk, daži mani secinājumi. Vispirms par atbildēm no Saeimas, kur ticis nodibināts pat īpašs Sabiedrisko attiecību birojs – stereotipa tekstu drukāšanai un izsūtīšanai: sak, saņemām, nodedām, vieta, datums, numurs... Tālāk klusums. Tiesa, esmu saņēmis personiskas vēstules no dažiem deputātiem – paldies, bet tās ir tiešām personiskas...

Īpaši skumdina atbildes no Valsts prezidenta kancelejas, Latvijas Republikas Valsts kancelejas, Tiesībsarga,

Ministru prezidenta birojiem. Kopīga iezīme: sūtījums nav saprotams, forma neatbilst attiecīgu paragrāfu attiecīgiem punktiem. To gan ir diezgan daudz. Atbildes kopā veido veselu sistēmu, pat sistēmu kopu, kuru raksturo:

- līdz absurdam augsta formalizācija;
- cieša, dziļa iekšēja determinizācija;
- jebkādu netikumu vai grūti sagremojamu domu atsišana, nepieņemšana;
- sava sakāmā traktēšana par augstāko patiesību, kuru atbildes saņēmējiem piespiedu brīvprātībā ir jāuzklausa.

Ar nožēlu konstatēju, ka mēs, tautas pārstāvji, un viņi, valsts iestāžu pārstāvji, dzīvojam atšķirīgās, savstarpēji izslēdzošās jēdzienu, priekšstatu, sakarību pasaulēs.

Tur viss jēdzīgais atsitās kā zirņi pret sienu.

Jānis Biezais, Ķekavā